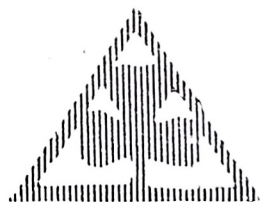

PIGESPEJDERNE

Jul i Tropslokalet

Indhold

Korpset meddeler * Kære Spejderkammerater * Kære allesammen * Tanker om Jule-good-turn * Juleaften * Blaamejsesfærer * Den lette Side * Kontant Betaling * Den danske Folkehøjskole i Schweiz * Depotet melder * Bøger

Nº10 DECEMBER **1938**

Korpset meddeler...

I Januar Maaned vil der blive afholdt Bestyrelsesmøde, og først efter dette vil der blive taget Stilling til Korpsets fremtidige Ledelse.

Komtesse Naka Haugwitz, Korinth, fungerer indtil da som Spejderchef.

Suzanne Lassen, Bestyrelsesformand.

Nye Tropsførere

Viborg Trop: Frk. Grethe Olesen, Gravene 30.

Tropsførerne

mindes om at indsende Styrkelisterne inden 15. Januar til Divisionscheferne. Vær venlige at skrive Tropsføreren øverst paa Styrkelisten. Det vil lette Arbejdet paa Kontoret meget, hvis Styrkelisterne er skrevet tydeligt og udfyldt nøjagtigt.

Tropsregnskaberne bedes venligst indsendt paa Depotets Blanketter.

Nye Ridderspejdere

Patruljefører Jytte Kaas Meyer, 1. København.
Patruljearbejdsskasser Bitten Ridler, 1. København.

Korpskontoret

paa Spejderskolen er lukket fra 22. December—3. Januar incl. Vigtige Breve kan i den Tid sendes direkte til fung. Spejderchef, Komtesse Haugwitz, Villa Rocca, Korinth.

Spørgerubrikken

Skal Spejderne beholde Hatten paa i Kirken, eller skal den tages af?

Kvinder tager aldrig Hatten af i Kirken, saa hvorfor skal man gøre det, fordi man er i Uniform?

Noget andet er, at de store, stive Hatte ofte kan være meget ubekvemme at sidde med saa længe. Saa generer Hatten, saa tag den af — men nogen Regel er det ikke.

Kommer I til Udlandet og gaar i Kirke i Uniform, saa vær meget varsom med at tage Hatten af. Mange Steder betragtes det som uanstændigt, hvis Kvinder har blottet Hoved i Kirken. Er Hatten for varm, saa brug Lejrhuuen.

Kære Spejderkammerater!

Tak, fordi jeg fik Lov til at være Deres Souschef saa længe. — Det har været en vidunderlig Tid i mit Liv — og jeg kan ikke sige Dem, hvilke rige Værdier — og rige Minder, jeg har i mit Hjerte. Tak for det gode Samarbejde — baade med alle vore kære Førere og Spejdere — for Deres Velvilje og Forstaaelse — og for al den Hjælp, de bragte Chefen og mig i vort Samarbejde.

Nu er jeg ikke Souschef mere — og jeg vil gerne gøre det klart, at det er helt efter mit eget Ønske, at jeg trækker mig tilbage fra dette Hverv.

Jeg vil ogsaa gerne bede om ikke at blive indstillet til Valg som Spejderchef — ifald nogle maaske tænker paa det.

Jeg har tænkt alvorligt paa Sagen, og Chefen og jeg har ofte drøftet Spørgsmaalet, om hvorvidt vi kunde fortsætte, hvis en af os faldt fra — vi blev altid enige om, at som Chef eller Souschef skulde ingen af os blive staaende i Korpset. Vi følte, at det vilde blive for svær en Opgave, efter at vi har arbejdet sammen med en enestaaende Harmoni i 18 Aar daglig.

Men jeg er jo Spejder — og selvfølgelig bliver jeg staaende i Korpset og beholder det internationale Arbejde og Arbejdet i Fællesraadet — ligesom De trygt kan stole paa, at jeg altid skal være beredt til at hjælpe efter bedste Evne med alt det Arbejde, der bliver tildelt mig.

Naka Haugwitz.

Udgivet af Det danske Pigespejderkorps
Redigeret af Fru Hanna Holmblad Lund

Nr. 10 * December 1938

Kære allesammen!

Som I ser, faar I to Decemberblade i Aar — og noget egentligt Juleblad faar I ikke. Vi syntes nemlig, vi vilde udsende et specielt Mindeblad for Chefen — gem det og kig af og til i det og send taknemmelige Tanker tilbage til, da jeres store, gode Ven altid var midt i det hele. Chefen, som i Korpsarbejdet paa en Gang saa de store Linjer — samlede og organiserede —, Chefen som alligevel altid havde Tid tilovers til at standse og give et Klap paa Blaamejsens Kind og til at lytte, naar den lidt større Spejder maatte udløse sit Hjerte for hende.

*

Chefen var i vor Bevidsthed vokset saa fast sammen med Korpset, at hun og det for mange stod som eet, og efter at hun er borte, kommer det store Spørgsmaal: „Hvad nu?“

I Januar indkaldes til Bestyrelsesmøde, og Bestyrelse og Korpsraad vil trække Linjerne op for Korpsets fremtidige Arbejde. — Og Spejderskolen, spørger I om. — Dette Skoleaar føres ud, og Skolen var Chefens private Ejendom, saa om dens Fremtid kan i Øjeblikket intet siges. Vi haaber inderligt, den finder en god Form, hvorunder den kan fortsætte, det Ønske ved jeg, vi er mange i Korpset, som slutter op om.

*

Men lad os tale lidt om vort Korps. Jeg har saa ofte før fortalt jer, at Korpset det er dig og mig — Korpset er ikke en Person — Korpset er ikke noget taaget, ubestemt i det fjerne, Korpset er hver eneste en af os. Og er der bare i os alle ærlig Stræben efter vort Ideal og Vilje til Samarbejde og godt Kammeratskab, saa bliver Korpset stærkt, og vi kan alle være stolte af at være Spejdere i Det Danske Pigespejderkorps.

Det er et Ansvar at være Spejder, og vi i Det Danske Pigespejderkorps føler det nok tungere i denne Tid end nogen Sinde før. Men det maa ikke knuge os — det skal ranke os, saa vi netop nu viser, at Evnen til at ville fostrer Evnen til at kunne.

*

For alt det, Chefen lærte os, maa vi ikke lukke inde i os selv. Vi skal kærligt prøve at række det ud til hinanden og til alle de nye Spejdere, som ikke faar den Lykke at have kendt hende. Chefens Mundheld var: Spejderbevægelsen er Aktivitet. Nu som før gælder det om at tage fat, og vi har stillet os en ganske bestemt Opgave.

Husker I, at der i Aprilbladet stod en lille tør Notits i Referatet fra Korpsraads mødet om, at Bestyrelsen havde drøftet Muligheden for Opretelse af et Spejderhus i København, og at Sagen

havde vakt stor Interesse. — Siden har der intet været skrevet og kun lidt sagt, saa mange troede maaske, Tanken var skrinlagt. Men tværtimod har der bag Kulisserne været arbejdet ivrigt, men Forberedelserne har i nogen Grad været forhindret af Chefens lange Sygdom. —

Ved Chefens Død udsprang der rent spontant forskellige Steder i Landet Ønske om, at vi skulde rejse Huset — vort Samlingssted — til Chefens Minde. Og i Chefens Mindeblad vil I se, at de første Bidrag allerede er indkommet.

Foruden de allerførste Penge har vi de to Førere, som vil og kan skabe dette Hus, nemlig Mamma og Grete Bech, vi har Planerne, vi har

Føreres og Spejderes Interesse — og i Taknemmelighed mod vor Chef ved jeg, at I alle efter Evne vil støtte Elisabeth Flagstads Mindefond.

I skal her i Bladet hver Maaned blive holdt a jour med alle Forberedelserne og ogsaa under hvilken Form, I kan give jeres Gave, men tænk, om I allerede nu sendte Fondet en Julegave?

Pengene kan I sende til Redaktøren, Læssøegade 198, Odense.

Og hermed er saa Elisabeth Flagstads Mindefond startet i Taknemmelighed til den Chef, som viste os, at Sammenhold gør stærk — og som selv aktivt altid forstod at lade Tanker give sig Udtryk i Handling.

Redaktøren.

Tanker om Jule-good-turn

En lille Beretning fra mit eget Liv

Lisa boede i Omegnen af Berlin i et stort Hus, hvor hun i en stor Have kunde tumle sig i Sneen. Det var Jul igen. Lisa og hendes Søskende sad arbejdende paa Julegaver. Lisa elskede at glæde andre, og netop Lillejuledag kunde hun glæde en gammel Kone ved at give hende 50 Pfg. Men det var jo ikke nok, hun vilde give mer, vilde hjælpe alle, hun drømte store Drømme om Børnehjem for Berlins smaa, fattige og snavsede Børn, om Sygehuse og om Feriehjem.

Hun var lidt ked af det, da hun igen i Aar saa sin store, med Gaver fyldte Plads paa Julebordet. Dog snart glemte hun det sørgmodige for alt det dejlige, hun havde faaet. Hun var jo kun 11 Aar.

Efter denne Jul kom der en Tid, hvor Far og Mor var meget ude, og tit sad de og græd, naar de talte sammen. Saa pludselig skulde de til at pakke. Det kunde kun betyde, at de skulde rejse. Mon de skulde til Østersøen eller i Alperne. Nu var der ikke ret megen Tid til at drømme, de skulde jo til Skrædderen og i Forretninger og til sidst gaa til alle deres Venner og tage Afsked.

Mor og Far var slet ikke glade, selv om de skulde paa Rejse. Lisa kunde jo ikke vide, at de tog Afsked med deres Hjem, deres Venner og deres Fædreland for stedsse.

De tog først med Toget til Lübeck og saa med et lille bitte Skib. Lisa kunde ikke forstaa, hvad

Menneskene talte, da de omsider kom i Land. Ja, de var nu i Danmark. Det lille, fredelige Land, Danmark, hvis Hovedstad var København. Det vidste hun da fra Geografien. Lidt efter lidt lærte hun Sproget og vænnede sig til de nu helt andre Forhold. De havde i Stedet for et stort Hus en lille Lejlighed i Hellerup, hvor hun ogsaa blev Spejder. Hun blev det med Liv og Sjæl, for her blev alle de i Tyskland tilbageholdte Følelser vakt. Hun elskede Kammeratskabet, Naturen, Friheden og Freden. Hun tog meget hurtigt sine Prøver, snart 3., 2. og 1. Klasse. I Mellemtiden var hun bleven større, og blev en Dag udnævnt som Patruljefører. Snart kom hendes 17. Jul. Nu skulde hun opfylde et af de Løfter, hun havde givet. Vær god mod andre. Gode Midler havde hun. Hendes 10 Spejdere vilde hjælpe hende, nu de skulde forberede Jule-good-turn. Først samlede de en Masse Tøj, Legetøj og Penge hos Venner og Bekendte. Tøjet blev ordnet og Pengene lagt sammen. Det viste sig at være rigtig meget. De fik en Familie opgivet, der var meget fattig. Da de gik derhen, fik de de 12 Børns Navne og Alder at vide og lovede at komme med lidt til Juleaften.

De næste Uger havde Patruljen vel nok travlt med at stoppe, lappe og sy. Omsider var dog alt pakket i Julepapir med røde Baand om og forsynet med Børnenes Navn. De havde Julesteg, Juletræ, Godter, Pynt og meget mere. De læs-

sede alt paa en 3-hjulet Cykle og drog syngende paa deres Jule-good-turn. Den jublende Modtagelse, de fik af Børnene, og den Glæde i Forældrenes taarefyldte Øjne var nok Belønning for mange Timers strengt Arbejde. De lod Forældrene selv dele Gaverne ud om Aftenen. Lisa tog Afsked og kørte med sine Spejderpiger, i hvis Øjne straaledede en Glæde, som kun tændes ved at kunne glæde andre, hjem til deres Jul.

Ja, selv om Lisas Jul næppe blev saa dyr og kostbar som de i Berlin, blev det den dejligste Jul i hendes 17 Aar. Hun lovede sig selv, at hun nu ikke kun vilde hjælpe til Jul, nej hele Aaret igennem, naar deres Familie trængte til noget, skulde det skaffes, hun vilde hjælpe dem altid. Og hun holder det.

LILLO

Good-turn

„Hvad er det, du har dér?“

„Det er en Civilnaal, jeg er Spejder.“

„Er du Spejder, maa jeg saa høre, hvilken god Gerning du har gjort i Dag?“

Den har vi vist allesammen faaet stukket ud, ikke een, men mange Gange.

Naar der er Tale om good-turn, tænker de fleste Spejdere paa Jule-good-turn. Det er vel nok ogsaa Sjov at være med, naar hele Troppen slider i det, og at se alle de glade Ansigter, naar man gaar ud med Gaverne, eller det allerbedste, denne vidunderlige Fornemmelse, naar vi dødt-rætte gaar hjem, at nu er det Jul.

Jo, Jule-good-turn er dejlig, men det er meget sværere at gøre alle de smaa Ting, man slet ikke har Lyst til.

Good-turn er ikke noget, man skal rende rundt og lede efter, man skal blot vænne sig til at være hjælpsom, saa kommer den daglige good-turn af sig selv.

HARZ.

— og saa var der hende,
der ikke kunde glemme, at
hun havde hjulpet sin Mor
med at vaske op

Juleaften...

*Fredsøle Aften, som magter at samle
alt, hvad der spredtes i Dognlivets Færd.
Ungdom du skaber af graanende Gamle,
Engle paa Jorden af Børnenes Hær.*

*Hvem blev vel ikke af dig taget fangen,
naar dine højbaarne Fester har lydt.
Da i vor Sjæl er det ganske forgangen,
der i vort Sind er det alt bleven nyt.*

*Hellige Aften, vi hilser dit Komme,
alle, der pines af Synd og af Vé,
renere er du for onde og fromme,
end den hvide, nyfaldne Sne.*

*Tivulernes Rækker og troendes Skarer,
de med Forventning i Mode dig gaar.
Tiderne skifter, dig Slægten bevarer,
du blev den samme to Tusinde Aar.*

*Men er du ikkun en Gæst mellem Gæster,
blandt dem, hvis Komme er verdslig beredt.
Og var du ikkun en Fest mellem Fester,
imellem det Utal, vort Øje har set.*

*Da var forlængst du gaaet af Mode,
da var Forkrænkkeligheden din Frugt.
Da var din Stjerne som mangan en Klode
udbrændt i Rummet evindeligt slugt.*

*Nej, — naar du knytter Aartusinders Kæde,
da er det i Kraft af den eviges Ord,
naar endnu du kan bringe Himmerigsglæde,
det er Barn Jesus, som signer vor Jord.*

*Derfor! højlovede Aften, du samle
Vejskellets Folk og de skibbrudnes Hær.
Straal for de unge, foryng du de gamle,
tillys os Fred, — paa vor Pilgrimsfærd!*

BLAAMEJSEFØRER

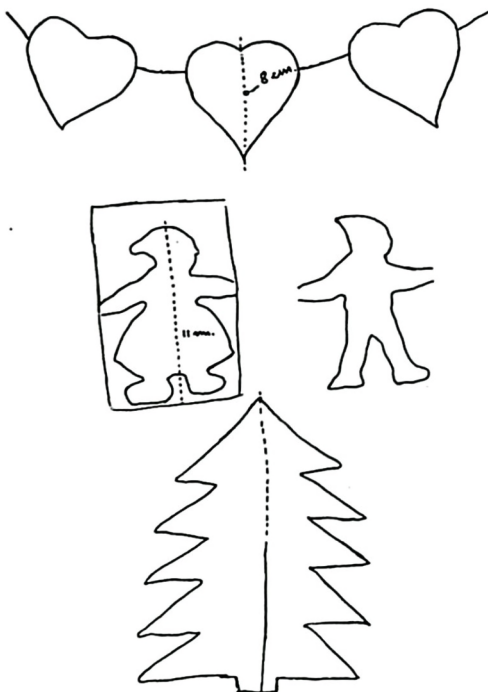
Julehusflid

De fleste blaameiser kan lide at lave husflid — naar de kan se de ting, de laver, i anvendelse og være til glæde eller nytte for andre.

At se sit arbejde i brug, virker i høj grad ansporende, og blaameiseføreren maa gøre sig megen umage for at finde husflidsarbejder, som er lette at udføre og som kan bruges enten af blaameisen selv eller hendes familie.

Her er et par idéer, som kan blive færdige paa 1—2 møder, og som vil se fornøjelige ud paa julebordet.

Først er der juletræet som klippes af grønt foldepapir (faas i ark hos boghandleren) eller grønt klatpapir. Der klippes 2 træer som tegningen. Paa det ene klippes op fra foden til midten (den tykke streg). Det andet klippes fra toppen til midten (den punkterede linie). De to dele sættes nu ind i hinanden, saa træet kommer til at staa.

Blaameiserne pynter træerne med lys, hjerter og røde æbler, som klippes ud af farveklippapir og klistres paa.

Nisserne klippes ud af rødt foldepapir lagt flere gange sammen, saa man faar en kæde af dansende nisser rundt om juletræerne og mellem fade og tallerkener paa bordet.

Hjerteguirlanderne ser festlige ud paa det store juletræ.

De klippes i rødt glanspapir og klistres sammen 2 og 2 over en guld- eller sølvtraad.

Til alle 3 dele gør I klogest i at tegne modellerne over paa trykt pap og skære dem ud, saa blaameiserne kan bruge dem som skabeloner. Det er praktisk at have flere af hver slags.

Sørg for at have rigeligt med sække — og kan der ikke blive en saks til hver blaameise, saa lær dem, hvorledes man ved at være gode kammerater godt kan enes om de sakse, der er.

Der var engang . . .

hvor vi selv elskede at høre æventyr, og aldrig var vi mere oplagte og i æventyrstemning end ved juletid. Blaameiser er smaa børn, som vi engang har været det, og vi skal huske altid at tænke tilbage til den tid, vi selv var i deres alder. Saa forstaar vi bedre deres tankegang.

Jeres blaameiser er maaske allerede i julestemningen og I har efterkommet deres ønsker om at læse en historie for dem nu og da.

Hvis I er vant til at læse historier eller æventyr op for blaameiserne, skulde I prøve at gaa over til at fortælle. Har man prøvet det blot een gang, gaar man ikke gerne tilbage til at læse op igen.

Det er en oplevelse at kunne betragte de smaa ivrige barneansigter samtidig med, at man fortæller, det bliver man jo afskaaret fra, hvis man hele tiden maa holde øjnene i bogen.

At fortælle — er ingen vanskelig kunst. Det kræver, at man i forvejen har sat sig godt ind i stoffet, og det gør man lettest ved at læse historien et par gange og derefter genfortælle den for sig selv.

Det tager tid — siger I maaske — ja, men det er tiden værd, og senere bliver I maaske saa dygtige, at I ikke behøver saa megen forberedelse.

Men pas paa, ikke at miste æventyrets ganske særlige sprog. — Saa er der valgt af historien, vær meget kritiske og tag ikke den første samling børnehistorier I faar fat paa. Der skal nemlig her, som i alt vort øvrige blaameisearbejde, være alvor og hensigt med legen — og vor tid er for knap og kostbar til at bruges til meningsløse historier.

Fortæl kun blaameiserne de historier, I selv kan lide — og forstaa, og giv dem ikke for mange! Og naar I fortæller, saa fortæl saa levende I kan og læg megen forstaaelse og varme deri, for er det en god historie, er den det værd.

Sid mellem blaameiserne, og hvis der er lidt uro mellem dem, saa lad det ikke forstyrre jer.

Nu siger I maaske: „Nej, det kan jeg virkelig ikke, det er jeg for genert til.“

Genert! jamen det er jo slet ikke dig, blaameiserne lytter til, det er æventyret!

Bøger, som egner sig til at fortælle for blaameiser:

Elsa Beskow: Boblemuk.

Zacharias Topelius: Historier for børn.

Selma Lagerlöf: Legender og fortællinger.*)

Selma Lagerlöf: Kristuslegender.

*) Dog ikke alle.

Den lette side

Let hovedbrud til juleferien

Find forordene!

...	ør tur isse de	...	der deri pille lægge
...	vild ar leje mand	...	løs ag erik sven

?

Find Bogstaverne, der mangler

..te.	maal
...te.	aarstid
.....te	god gerning
...te.	arbejdsgiver
....te.	forbillede
.te.	ved stranden
.....te	paa fodtøj
.....te	fra forretning
..te.	efter solnedgang
te..	komma
..te.....	opmærksomhed
..te.	baron

?

Hvem hører sammen?

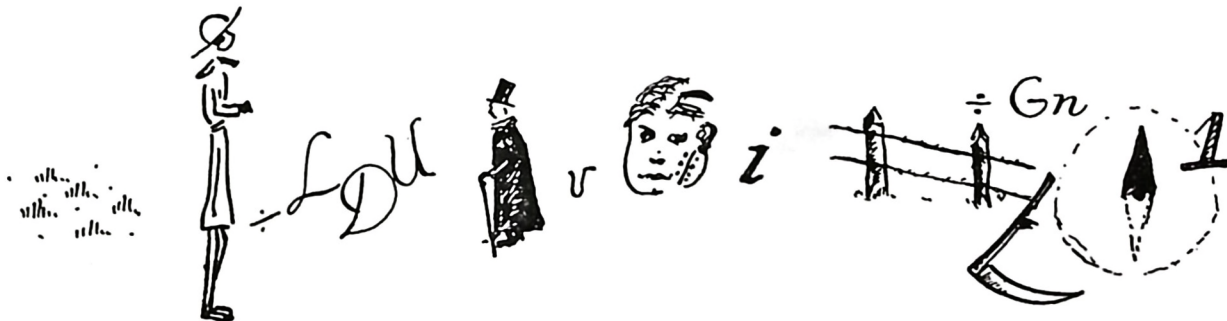
Christian d. II	Beatrice
Amor	Pernille
Paris	Psyke
Siegfried	Tove
Hagbart	Dyveke
Aage	Julie
Dante	Kriemhild
Valdemar	Else
Romeo	Signe
Henrik	Valborg
Axel	Helena

Kan du læse dette?

?

LØSNINGERNE sendes ind til J. Jensenius — Raadhusstræde 1, København K, inden d. 1. Jan. Har du dem alle rigtige, kan du maaske vinde en **Samlemappe** til „Pigespejderne“ — eller en af de nye **uldne Lejrhuer** — eller en **Dagbog**

I hvilken Sang, og hvad Vers, staar dette?

Kontant Betaling Af Viva Lütken

Havnefogdens Jørgen laa helt ude i Fjordgabet med Baaden, som han lod drive, mens han passede Torskesnoren.

Solen var lige staaet op og Søen var uden en Krusning. Det var varmt for en Oktoberdag at være, og Kysterne laa i en Dis, der mindede om Sommer. Hvis det ikke havde været for det gullende Løv, kunde Jørgen drømme Sommerferie-drømme — men nu var det ialtfald en Maanedsløvsdag, og den skulde udnyttes til sidste Trevl, derfor var han krøbet ud af Sengen før Solopgang og var listet ned til Havnen. — Sikket Held, at Far allerede i Aftes var taget med Rutebilen ind til Byen og først skulde komme hjem henad Aften, ellers var det aldrig gaaet — Faster Karen havde virkelig troet paa den Skovtur og havde givet rigelig Pakkemad med.

Faster Karen vilde nok skænde, naar hun opdagede, at han havde stukket en Plade — rigtig Løgn var det ikke, han havde talt om, at han vilde ud hele Dagen, og saa havde Faster selv nævnt Skoven. Søde Faster, der var saa rar, at han næsten ikke savnede Mor, som han kun dunkelt huskede — Faster lod sig nok formilde, naar han bragte et Knippe Torsk hjem.

Jørgen lagde sig tilbage paa Toften og gloede lige op i den blaa Himmel. Kunde der tænkes noget bedre end saadan at drive blødt henover Vandet og lade Tankerne drive med. Det var spændende som et Eventyr, mest spændende, fordi det var forbudt.

Jørgen huskede nok den Ballade, der havde været, da han sidst havde „laant“ Baaden, der havde nær vanket Klø, men Far havde nøjedes med at skænde og forbyde ham at gaa i Baaden

alene. Kunde han komme med en af Fiskerne, saa værsgod, men ikke alene eller med andre Drengene.

Jørgen havde holdt sig i Skindet hele Sommeren, men igaar, da Far rejste, var Lysten kommet over ham som noget, der ikke var til at modstaa, og ikke kunde han begribe, hvad det kunde skade, han var saa god i Baad som nogen Mand, det havde Fisker Lars selv sagt. Nu var han tretten Aar, saa var man vel ikke noget Pattedbarn mere.

Det bed alligevel lidt i Samvittigheden at narre Far. Far var en god Kam-

merat, der ofte tog Jørgen med ud i Havnebaaden eller med Lodsen. Far kunde fortælle saa meget om Naturen, han kendte hver Havfugl og kunde efterligne deres Maal. Far kunde bygge Sejlmodeller saa fint, at Jørgen altid vandt i Kapsejladsen mellem Legetøjsbaadene. Far læste højt og fortalte de lange Vinteraftener — Far var en Knop helt igennem. Han kunde ogsaa godt forstaa en Drengestreg, saa ikke Karakterbogen altfor nøje efter, men kunde sætte sig ind i, at det var svært at holde Tankerne ved Bogen, naar Solen blinkede paa Vandet og Maagerne flaksede skrigende rundt.

Far kunde godt lange en solid Lussing ud, men han slog aldrig i Hidsighed, og havde man haft en Strid med nogen, vilde han høre begge Parter, før han dømte. Havde man været ulydig, faldt der en Lussing, men der var ingen Surhed eller Vrede bagefter, det kaldte Far at betale kontant.

Far advarede altid mod Gæld, han sagde, at man altid maatte betale for det, man købte, og ogsaa for sine Fornøjelser. Jørgen huskede saa godt engang, han havde drillet en ny Lærer, og da der blev klaget over ham, spurgte Far, om det

virkelig havde været saa morsomt at drille den Lærer.

„Ja“, havde Jørgen frejdig svaret, og saa havde Far givet ham et Par ordentlige Rap over Ryggen med Kæppen og sagt med et lunt Glimt i Øjet:

„Saa har du haft din Fornøjelse og betalt kontant for den, og saa snakker vi ikke mere om det,“ men Jørgen havde ikke mere haft Drillelyst mod den Lærer.

Mon han skulde lade Torsk være Torsk og skynde sig hjem, for det var vist alligevel rent galt at benytte sig af Fars Fraværelse, men var det til at modstaa at ligge her og gasse sig i Fjordmundingen med det store, aabne Hav foran sig — bare en Time endnu — bare spise Smørrebrødet og ro lidt, bare en lille Smule udenfor Fjordgabet, kun forbi Fyret, saa Byen forsvandt, og man kunde drømme sig alene paa Havet. Hvis han ventede kun lidt over en Time, saa kom Postdamperen, det var saa sjovt at vippe i dens Kolvand og vifte til Passagererne. Naar han saa roede lige hjem, kunde han være hjemme til Middag, saa var der ingen, der behøvede at vide noget.

Naada, Faster Karen havde nok beregnet Mad til hele Dagen. Skønt han huggede godt i sig, var det umuligt at naa Bunden af Pakken, han følte sig stoppet lige til Randen.

Jørgen gabede af lutter Velvære — det var godt at mærke, at han havde været oppe før Daggrø, en lille Skraber kunde han godt slibe, før Damperen kom — hvor var han søvnig!

*

Jørgen havde vist sprællet Dynen af sig, det gjorde han saa ofte henad Morgen, naar det begyndte at lysne bag de graa Rullegardiner, dem han kaldte den graa Verden, da han var mindre.

Han glippede med Øjnene og satte sig op — men han var jo ikke hjemme, og der var ikke noget graat Rullegardin! Alligevel var det, som der var graa Rullegardiner alle vide Vegne — han kunde lige se Baadens Forstavn, nogle Meter graat Vand, der saa ud som Olie. Han sprang forskrækket op — tæt Taage, den rigtig tykke Havtaage indhyllede ham og havde slettet Verden ud. Han raabte, men det var, som blev Lyden trykket ham tilbage i Halsen — og Uret viste, at han havde sovet Timer bort.

„Fjols, Idiot“, skældte han sig selv ud og slog Haanden i Toften.

Et svagt, langtrukket Skrig trængte ud af Taagen et eller andet Sted fra — var det nu Havne- eller Fyr-Sirenen, eller var det et Skib?

Jørgen greb Aarerne og roede — bare frem, men saa blev han roligere, standsede og lyttede — hvor var han, hvordan skulde han finde hjem, det kunde lige saa godt ske, at han roede ud paa Havet som ind i Fjorden, den svage Sirenelyd var ikke til at bedømme.

Saa blev Jørgen, der var saadan en stor Mand i en Baad, pludselig en lille Mand — han græd. Tanker om Havet, en kærtret Baad, en Dreng, der red paa Hvælvet, til han ikke kunde holde fast mere, men forsvandt i Bølgerne, løb gennem hans Hjerne.

„Føj for Katten, sikken Kryster!“ fortalte han sig selv og tværede Taarerne ud med Bagsiden af Haanden, og saa gjorde han det eneste fornuftige — nemlig ingen Ting, han satte sig til at vente, Taagen maatte vel forsvinde en Gang. Han tog Tegn af Vandets Gliden, det gjaldt om at holde sig nogenlunde paa samme Sted, til han fik Kending, saa engang imellem tog han et Par Aaretag.

Der laa en Stump Sejl i Øserummet, det svøbte han sig ind i. Taagen var rigtig klam og kold og hang som smaa Perler i hans Pullover. Skumringen faldt paa, snart vilde det blive mørkt — hvad skulde han gøre?

Var der ikke et svagt Pust af Vind? Gid Vinden rigtig maatte blæse, saa tog den Taagen med sig, det var ækelt at sidde her, som var man svøbt ind i Vat.

Hvad var det for en underlig Lyd. En Slags Stampen og Stønnen — nu blev den tydeligere, saa et skarpt Søgelys, og en Kolos, der voksede ud af Taagen. En Damper — vel nok Rutedamperen, forsinket af Vejret. Med et advarende Hyl af Sirenen groede den ud af det uldne Mørke. Jørgen skreg, greb Aarerne og roede paa Kraft, sejlede den ikke lige paa, vilde den ikke knuse ham. Den strøg saa tæt forbi, at han fik sin Lyst styret med Hensyn til at vippe, hans skrøbelige Fartøj truede med at vende Bunden i Vejret — nu var Damperen forbi. Jørgen skraalede af sine Lungers fulde Kraft, men hans Raab blev ikke hørt. Saa slog Mørket sammen

over ham igen, nu dobbelt knugende, efter det Øjeblikke stærke Lys.

Han roede igen. Hvis han var paa ret Vej, maatte han snart kunne skimte Byens Lys eller høre Havnesirenen — men Stilheden rugede og selv ikke det svageste Lys gennemtrængte Mørket.

Det klukkede mod Baadens Sider, og Luften smagte ligesom af Salt. Jørgen holdt forskrækket op med at ro — han var paa Havet nu, han kunde føle, lugte og smage det — Fiskerne havde lært ham Forskellen paa Hav- og Fjordlugt. Han lagde Aarerne ind og krøb sammen i Bunden af Baaden — nu var Far snart hjemme igen, og stakkels Faster Karen var nok bange — aah, hvem der var hjemme!

Jørgen døsede under sin Sejlstump. Engang imellem aabnede han Øjnene, men han kunde ligesaa godt have været blind — ikke et Lysglimt noget Steds — ikke saa meget som en Tændstik havde han, saa han kunde se, hvad K'kken var.

Saa trængte en mærkelig hakkende Lyd gennem Taagen, den blev stærkere og lød nu som en

langtrukken Brølen. Jørgen dukkede sig forskrækket, da noget stort, som han kunde føle, men ikke se, fløj henover ham.

Saa var han klar over, at en lavtgaaende Flyvemaskine havde passeret tæt over ham — han raabte, til han blev bange for sin egen Stemme og tav.

Motorstøjen hørtes stadig paa Afstand, men Lyden var saa underlig uregelmæssig, snart nærmere, snart fjernere, og snart holdt den helt op — det kunde da ikke være ham, de var ude at lede efter, eller var Maskinen faret vild i Taagen?

Et skarpt Lys — et øredøvende Brag — noget, der ramte Vandfladen og fik Jørgens Baad til at vippe — saa dyb Stilhed.

— — —
Forgik Verden i et blændende Lys og et bragende Bulder! Jørgen vrælede og krøb sammen i Bunden af Baaden, men saa gik der en Praas op for ham.

„Av, de faldt ned!“ Han greb Aarerne og begyndte at ro i den Retning, hvorfra Bulderet var kommet, saa syntes han, at han hørte Stemmer, der raabte om Hjælp.

Ved Vintertid

— indendørs eller ude

Ingen Aarstid har saa forskellige Lysforhold som Vinteren. Snart er Lyset svagt og snart skinner Solen over den glitrende Sne.

Kun en Film, der er meget lysfølsom og som har et stort Belysningspillerum, kan klare disse skiftende Forhold.

Vil du være sikker paa, at du har den rigtige Film, saa sæt en **Selo hyper Pan Rullefilm** i dit Apparat. Det er Filmen, som kan klare enhver Situation.

Mangler du en Aluminiums-Belysningsstabel, saa skriv til:

ILFORD-SELO Foto A/s

Pilestræde 19

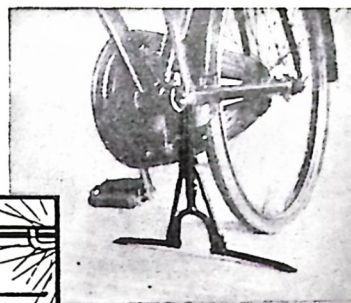
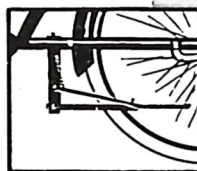
København K.

Haug's Cykle-Fod

DANSK PATENT No. 53 984

*Lad Cyklen staa-
alene*

Pris
Kr. 5,00

„Hallo!“ hylede han af fuld Kraft, „jeg kommer, bliv ved at raabe!“

Her var endelig noget virkeligt at tage fat i, ikke den ængstende Venten i Mørke, og Jørgen halede ud som en gammel Sømand.

Raabene om Hjælp kom nærmere, nu plaskede en lige ved Baaden. Jørgen langede ud og fik fat i et Menneske, og et Øjeblik efter kravlede en gispende, halvkvalt Mand op i Baaden.

„Min Kammerat kan ikke svømme, han holder sig fast i Vraget af Maskinen, men den kan kun holde sig oven Vande nogle Øjeblikke.“

„Sikkert Held, at jeg var her,“ sagde Jørgen.

„Men dog, du er kun en Dreng — bliv ved at ro, jeg har saaret min Haand, men haabe kan jeg da — vi maa have ham i Live, han har en ung Kone og en lille Dreng derhjemme.“

★

Faster Karen var meget urolig, da Havnefogden kom hjem. Hun havde meldt Jørgens Forsvinden til Politiet, og der var allerede Folk ude at lede i Skoven. Havnefogden styrede straks sine Skridt til Havnen, og Baadens Forsvinden fortalte ham, hvor hans Dreng var. Lodsens tilbød at gaa ud, men Havnefogden mente, at det var unyttigt, saa længe Taagen var saa tæt, men han var nedtrykt og bleg, da han kom tilbage.

De sad den lange Aften og lyttede til Radioen, da Speakerens Stemme afbrød midt i Koncerten:

„Postflyvemaskinen med Fører og Observatør menes at være faret vild i Taagen, en Katastrofe befrygtes, alle Skibe anmodes om at holde Ud-kig.“

„De stakkels Mennesker,“ sukkede Faster Karen, „det maa være her i Farvandene, hvis de er faldet ned.“

Havnefogden kunde ikke sidde uvirksom, han fo'r ud og ind og kiggede efter Vejret, og ved Ellevetiden om Aftenen kunde han meddele, at Taagen var begyndt at lette.

„Nu kan Lodsens gaa ud,“ sagde han.

Og saa kom den næsten overvældende glædelige Meddelelse fra Speakerens Stemme:

„Postflyvemaskinen havareret og styrtet i Havet, ikke langt udfor Fjordgabet. De to Flyvere blev reddet af en Dreng, Søn af Havnefogden i Fjordby — alle tre optaget i god Behold af Fragtdamperen „Stella“, der vil anløbe Fjordby i Løbet af Natten. Flyverne erklærer, at de havde været redningsløst fortabte uden Jørgens kække Optræden, idet han fik bjerget Observatøren, der var indviklet i Vraget af Maskinen og var hjælpeløs paa Grund af en brækket Arm.“

Faster græd og faldt Far om Halsen, og Far tørrede hemmeligt sine Øjne, men da han senere nede ved Havnen modtog den halve Bys Lykønskninger, var han ganske rolig, og da Jørgen sammen med de to Flyvere gik over „Stella"s Landgang, sagde han kort, men ikke uvenligt:

„Skynd dig hjem, faa noget at spise og saa paa Hovedet i Seng.“ ★

„Tror du vel, at Far er vred?“ spurgte Jørgen Faster den næste Formiddag, da han udsovet og rask viste sig i Spisestuen.

„Du skulde komme ind til din Far, naar du har spist, skulde jeg sige.“

Jørgen var lidt beklemt om Hjertet, da han bankede paa Fars Dør, men Far maatte da være lidt stolt af ham, saadan som alle Mennesker havde rost ham, og „Stella“s Folk havde raabt Hurra, da han gik i Land i Nat — hvad mon de vilde sige paa Skolen i Morgen?“

„Hvad lovede jeg dig, hvis du tog Baaden uden Forlov?“ spurgte Far alvorlig, da Jørgen stod foran ham.

„Klø“, sagde Jørgen sagte — men det kunde Far da ikke efter alt det andet!

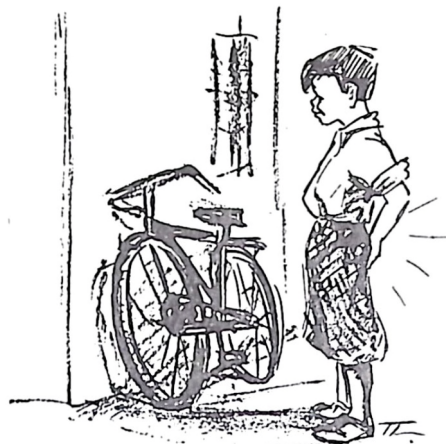
Men Stokken kom frem, og Jørgen fik en læsterlig Omgang.

„Synes du, at jeg har været uretfærdig?“ Far kastede Stokken fra sig med Afsky.

„N—næ“, sagde Jørgen. Han havde ikke givet et Kny fra sig under Afstraffelsen, men maatte blinke med Øjnene, fordi Taarerne sved bag Øjenlaagene, „men jeg havde da reddet Mennesker,“ hviskede han.

„Det er Vorherre og Tilfældet Skyld i, men jeg er glad over, at du først kom frem med den Indvending, efter at du havde taget dine Klø —

nu har du betalt kontant for din Fornøjelse med Baaden — jeg er stolt af min raske Dreng. Stik mig Poten og rend saa ud i Gaarden ved Gavl-væggen — der staar min kontante Betaling for din raske Daad.“

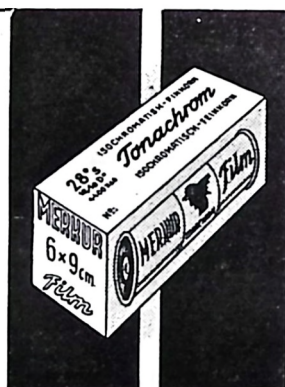

„Aah!“ Jørgen standsede betuttet ved Synet af den flotte, blinkende Cykle, der lænede sig op mod Muren — køre kunde han selvfølgelig, det kan ethvert Barn i Danmark, men han havde aldrig ejet en Cykle før.

Han klappede Styret, undersøgte den flotte, elektriske Lygte og de forniklede Eger — det var vel nok første Klasses Kram, den maatte han prøve med det samme — men saa gned han betænksom sin ømme Hale — det var nok bedre at vente til i Morgen.

Der gik et stort Smil over Jørgens Ansigt. Far var vel nok en retfærdig Mand og sikkert den klogeste i hele Landet. Far burde bestemt allermindst være Statsminister!

Filmen
der kendes paa
den
røde Filmsrulle
med
Merkur-Hovedet

Merkur Filmen »Tonachrom«

Den danske Rullefilm for Amatørfoto-
grafer er pragtfuld farvefølsom.

Hvordan Vejret end er — De vil altid
faa Udbytte med »Tonachrom«.

Faas hos alle Forhandlere af Foto=Artikler

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44 - København K.

Tlf. Palæ 1047 - Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdertrommer

Alt Tilbehør

Landsknægttrommer

Alle Reparationer udføres - Spejdere 10 % Rabat

DANA

Dun-Sovepose

Den ideelle Sovepose
Lun og let
som et Duntæppe

DANA

Kapok-Sovepose

Stoppet med prima
Java-Kapok
Beskytter mod Kulde
og Fugtighed

Forhandles af
Sports- og Manufakturforretninger,
samt Pigespejderkorpsets officielle Depot

En Kolding-Spejder har sendt mig en meget lang og meget begejstret Beretning fra den danske Folkehøjskole i Gais (Appelnzell) Schweiz. Hun opfordrer ivrigt sine Spejderkammerater hjemme til at prøve et 3 Maaneders Kursus paa Skolen. Et Uddrag af Brevet giver følgende Oplysninger:

Den danske Folkehøjskole „Riesem“ i Gais, i Provinzen Appelnzell i Schweiz, som jeg er Gæst paa, er nyoprettet, har eksisteret godt et Aar. Skolen ligger midt i Byen, der har 3000 Indbyggere. Gais er beliggende mellem Bodensøen og Säntisbjergene i det skønne Appenzellerland med friske, grønne Marker, rig Blomsterpragt og skinnende hvide Huse. Det solrige Gais er en af de kønneste Landsbyer (1000 m over Havet).

Til et hyggeligt og venligt Appenzellerhus i Gais indbydes Ungdommen fra Danmark og Schweiz til et tre Maaneders Kursus. Indbydelsen gaar ud til de unge i Danmark, der gerne vil se noget af Schweiz, men den gælder ikke mindre de mange unge danske, der er født og opvokset i Udlandet. Ogsaa unge Schweizere, der har Interesse for Danmark og den nordiske Folkehøjskole, er velkomne, baade unge Mænd og unge Piger. Den danske Folkehøjskole i Gais har to Hovedformaal: Den skal for unge Dansk-Schweizere være et Bindeled mellem Schweiz og Danmark. Her undervises i Sprog: Tysk, der er tvungen, Engelsk, Fransk, Historie, Geografi og andet. Skolen er ogsaa et Feriehjem for unge, der ønsker at se sig om i Schweizbjergene og nyde godt af den friske sunde Bjergluft. Vi dyrker ogsaa Gymnastik, Svømning, Sanglege, Sundhedslære (Anatomi, Fysiologi, Hygiejne), Samariterkursus, Næringsmiddellære og diætisk Madlavning. — I Løbet af Kursuset foretages efter frit Valg større Bjergture og Ekskursioner. Om Vinteren er der rig Lejlighed til alle Slags Sport: Ski, Kælkning, Skøjteløb. Skiundervisning gives af schweiziske Skilærere. Igennem Foredrag og Oplæsning gives der et Indblik i Landets Kultur og Historie, saaledes at man ikke bare faar Adgang til schweizisk Natur, men ogsaa faar Begreb om Schweizernes Arbejde, kulturelle Bestræbelser o. a. I Samtaletimerne kommer vi ind paa Emner, der har almen Interesse og kan fremme Elevernes Udvikling om Livsanskuelse, sociale og politiske Problemer. En Times daglig Medarbejde i Hus og Have hjælper med til at holde Sansen vaagen for det praktiske Arbejdes Betydning i Samfundet. Der er tre Kursus om Aaret, 3. September, 3. Januar, 3. Maj, disse varer i 3 Maaneder. Betaling for Undervisning, Kost og Logi er 120 Schweizerfrank om Maaneden. Skolen ledes af Hr. Hermann Wäny-Hansen og Frue.

PERSSENS
CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

Den danske

Sportsmand

grundlægger bedst Sommerens Top-
resultat med en Vinterferie i Sverige

50 0/0 Rabat paa Vinterrejser 8/1-15/2 1939

Til Lappland 10/2-31/3 og 18/4-11/6 1939

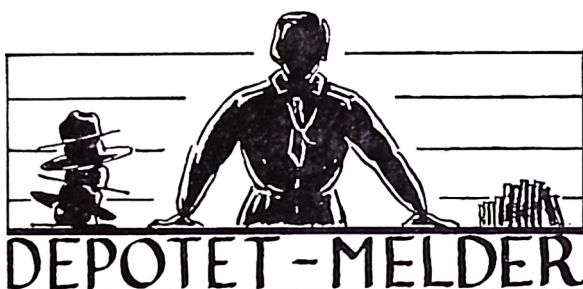
30 0/0 Rabat paa Rundture

Tur og Returbilletterne gyldige i 10 Dage

Oplysninger og Billetter hos

Svenske Statsbaners Rejsebureau

Hovedbanegaarden, Telf. C. 6317 og 6323
og øvrige Rejsebureauer

Sætternissen har moret sig dejligt i den forrige „Depotet melder“. Mange af jer har sikkert fundet ud af hvilke Linier, der hørte sammen, men vi gengiver dem dog igen.

En *Spejderdagbog*. Omslaget har Fru Susanne Lassen lavet et dejligt Farveklip til, der er 120 Sider i Bogen, baade med og uden Linier, og helt bagi findes nogle Ark Nodepapir. Pris 2 Kr.

Samlemappe til „Pigespejderne“ var der Bilde af i forrige Blad, men det fremgik ikke, at den er med Titel og Emblem paa Ryggen. Prisen er 2 Kr. — har man en Samlemappe, er det dejlig nemt at holde Orden paa sine Blade.

Af nye Ting, som I endnu kan naa at faa med paa Ønskesedlen, skal vi nævne:

En ulden Uniform — naar Bladet her er trykt, har vi den sikkert færdigsyet — den nøjagtige Pris kan vi endnu ikke sige, men den vil blive sat meget lavt, saa at de, der gerne vil have en ekstra fin Uniform, er i Stand til at anskaffe sig en.

Efter gentagne Opfordringer kan I nu faa udhuggede Kløvere, ca. 4 cm store. Vi har dem i rødt, gult, grønt og blaat Filt, de er meget anvendelige til at dekorere Gardiner, Puder, Håstørklæder, Badedragter, Sweaters o. lign. med. De faas i Poser med 10 Stk. til 50 Øre.

I kan ogsaa faa dem i Glanspapir til at pynte Borde med — klæbe paa Bogbind og Lampe-skærme o. m. a. — Ved skriftlig Bestilling maa I opgive, om I ønsker blandede eller kun een bestemt Farve, Pose à 25 Øre.

Vi minder jer om, at I paa Depotet kan faa hvide Stofhandsker og uldne Vanter til Nytaarsparaden — maaske var det ogsaa tiltrængt at faa en af de nye, imprægnerede *Gallasløjfer*, der ikke smitter af i Regn.

I Januar modtager vi „*Pigespejderne*“ til Indbinding. 2 eller 3 Aargange i eet Bind — svarende til Haandbogen i Udseende — blaat Shirting med Guldtryk. Pr. Bind 3,50 Kr.

Har I husket at faa Depotets Juleliste hos jeres Tropsfører?

Depotet lukker *Jule- og Nytaarsaften* Kl. 12.

Richters

Lommebog for Skoleelever

Pris 1,75

Husk den
paa Ønskesedlen

*Over
det døde Punkt*

**Suces
Chocolade**
den fladeste Fiksestykke

A/S GALLE & JESSEN

Bøger

Elise Olofsson: Ødemarkens Folk (De Unges Forlag).

Bogens Undertitel er „Tyve Aars Oplevelser i den nord-svenske Vildmark“. En Lærerinde rejser op til det nordligste Sverige og har skrevet om sine lagttagelser og sit Liv deroppe. Hvor maa Livet være fattigt, ensomt og trist i det øde Land, tænker mange paa Forhaand, en Bog om det kan vist ikke være interessant. Men jo mere man læser, jo mere betages man ikke blot af det, der staar — men mere af det, man læser mellem Linjerne. Hvor er det tapre Mennesker, der lever paa Jordens yderste Poster.

I Julens Land (Gyldendal).

Atter i Aar udsender Gyldendal dette hyggelige Julehefte, som er fyldt med Historier — alle med den rette Julestemning.

Suzanne Lassen: Bentes Veninde (Gyldendal).

Fru Lassen har i Aar igen tegnet og fortalt en stor Billedbog. Den handler om den kærlige Bente, som tager sig af en forsømt, ensom lille Pige. Med rørende Omhu hjælper Bente sin lille Veninde, og med Spænding følger vi, hvordan hun koldblodigt frelser Anni ud af et brændende Hus — og sidst „forærer“ hende til en god ny Mor og Far.

Benyt

Slangerup- Banen

til Vinterudflugterne i Kælke-
bakkerne ved Højnæsberg

Fortællingen er fortalt akkurat saa naturligt og spændende, som 6—10 Aars Børn elsker — men Tegningerne vil baade de og alle vi andre nyde. De store Helsidetegninger er hver eneste et en Fryd. — Papirets Kvalitet og Tegningernes Gengivelse paa Tryk er storartede.

Lommebog for Skoleelever

er nu udkommet paa Richters Forlag. Det er en udmærket Lommebog, som bør ejes af enhver Pigespejder. Af det mangeartede Indhold kan nævnes: Hvordan bestemmer man Danmarks Krybdyr (Hans Hvass), Nogle Nytteplanter (Thormod Kirstein), Haandbold (Ejler Jensen), Foreninger for Dreng og Piger, Stik og Knob o. s. v. Desuden er der mange nyttige Oplysninger — Regnskabs-sider — Dagbogsblade o. s. v.

Damernes Noteringskalender (Gyldendal).

For jer, der ikke er Skoleelever mere, men har Brug for en fiks lille Lommekalender, kan jeg anbefale denne Noteringskalender. Alene det lækre Ruskindsbind med de morsomme Stjernebilled-Tegninger gør den tiltrækkende.

Juletid (Gyldendal).

Dette Julehefte er i Forhold til, at det kun koster 50 Øre, ualmindelig godt udstyret. Der er mange gode Fortællinger og Oplysninger at hente, og Billedmaterialet er helt til ug.

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Hr. Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Bækkeskov pr. Tappernøje.

FUNG. SPEJDERCHEF OG INTERNATIONAL SEKRETÆR

Komtesse Naka Haugwitz, Villa „Rocca“, Korinth, Fyn.

KORPSKONTORET

Spejderskolen, Korinth, Fyn. Telf. Korinth 67, Postgiro 38427.

POST BOX

Divisionschef Fru From Petersen, Nykøbing F.

KORPSETS DEPOT OG KONTOR I KØBENHVN.

Vester Voldgade 94. Postgiro 40673.
Telf. Byen 2573 x.

„PIGESPEJDERNE“

Redaktør Fru Hanna Lund, Læssøegade 198, Odense, Telf. 7104.

BLADETS ADMINISTRATION

Frk. Anne Marie Rasmussen, Søndergade 7, Odense. Postgiro 36302.

HENVENDELSER ANG. ANNONCERING

til Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2, 2. Sal, København K. Telf. Byen 8630.

„FØRERBLADET“

Redaktør Karen Hartvig, Voldgade 15, Sønderborg. Postgiro 336333.

Skriv paa

Pigespejder-Brevpapir

Mapper

5 Ark m. Kuvert 0,50
10 — 1,00
20 — 1,50
10 Kort m. Kuverter . . . 1,00
5 Kort, 15 Ark, 20 Kuv. 2,00

Ovenstaaende er meget smukt ham-
merslaaet Papir i blaalig Tone med
Spejdermotiver og forede Kuverter

Blokke og Kuverter

100 Ark oktav m. Tegning 1,00
100 — m. Kløver 1,00
100 Ark kvart m. Tegning 2,00
100 — m. Kløver 2,00
Kuv. hvide m. Kløver, Stk. 0,02
50 Stk. 0,75
Kuv. graa m. Kløver, Stk. 0,02
50 Stk. 0,75

Kort

med Kløver 0,02
med Tegning 0,05
6 Stk. m. Tegning 0,25
med Verdensflaget 0,10
med Chefen 0,10
med Kronprinsessen . . . 0,35

Julekort

8 Stk. 0,25

Æske med Trekløver i Guld eller Sølv 0,50

Mærkater 0,20, 0,60, 1,00

Pigespejderdepotet

Vester Voldgade 94

København V.

REDAKTION: FRU HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøegade 198, Odense. (Hertil sendes alt angaaende Bladets Indhold.)

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til: „PIGESPEJDERNE“, Frk. Anne Marie Rasmussen, Sønderg. 7, Odense. Postgiro 363 02

EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOGTRYKKERI, Odense. Færdig fra Trykkeriet den 16. December 1938.